Οι πύργοι της μαλακίας

written by Σταμάτης Κυριάκης | 15.09.2022

Κάθε Κυριακή πρωί αγναντεύω απέναντι το Μπόρζ πίνοντας τον καφέ μου.

Το Μπόρζ είναι ένα χωριό της Αλβανίας περίπου πενήντα χιλιόμετρα βόρεια των Αγίων Σαράντα.

Είναι χτισμένο στην πλαγιά του βουνού εκατό μέτρα πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας.

Οι κάτοικοι του λογικά θα πρέπει να απολαμβάνουν ένα εξαιρετικό ξημέρωμα αλλά και ένα εξίσου ωραίο ηλιοβασίλεμα.

Το Μπόρζ έχει επίσης και μια ατελείωτη αμμουδιά μήκους χιλιομέτρων.

Ο Μόντι κατάγεται από το Μπόρζ αλλά δεν θυμάται ούτε ένα ηλιοβασίλεμα ούτε ένα ξημέρωμα .

Πολύ περισσότερο δεν θυμάται να έκανε ούτε ένα μπάνιο στην παρθένα αμμουδιά του Μπόρζ.

Ο Μόντι δουλεύει ως κηπουρός σε ένα ξενοδοχείο της Κέρκυρας.

Γενικών καθηκόντων και ακαθόριστου ωραρίου.

Καθαρίζει την πισίνα , μαζεύει τα φύλλα κλαδεύει τα φυτά , ποτίζει και διορθώνει καζανάκια καθώς και κάθε βλάβη που περνάει από το χέρι του.

Ο Μόντι όσο ζούσε στο Μπόρζ ονειρευόταν την Κέρκυρα ως το Ελντοράντο.

Την μισή του ζωή την έζησε στο Μπόρζ χωρίς να το χαρεί και την άλλη μισή την έζησε στην Κέρκυρα δουλεύοντας ως σκλάβος.

Έχασε και τις πρώτες οικονομίες του στις πυραμίδες.

Δεν τόβαλε κάτω.

Το όνειρό του ήταν να γυρίσει στο χωριό του και να χτίσει ένα τεράστιο οικοδόμημα που θα δέσποζε του Μπόρζ ώστε να βεβαιωθούν πλήρως οι χωριανοί του για την λαμπρή του σταδιοδρομία.

Δεν έτρωγε, δεν έπινε, δεν κάπνιζε, δεν πήγαινε στο καφενείο .

Κατάφερε να ρίξει τα μπετά «βάσει αδείας».

Δεν του έφτανε.

Τόθελε πιο ψηλό από του γειτόνου του.

Έχτισε παράνομα άλλο ένα όροφο.

Τόνε πήγε στα δικαστήρια ο από πίσω.

Τόνε βάλανε να γκρεμίσει τον παράνομο όροφο με δικά του έξοδα.

Κατάφερε να αγοράσει και μεταχειρισμένη μερσεντές από την Γερμανία με Αλβανικές πινακίδες που έμεινε για πάντα παρκαρισμένη έξω από την οικοδομή στο Μπόρζ.

Τσακώθηκε με τους χωριανούς του αλλά δεν τόβαλε κάτω.

Συνέχισε το αγώνα μέχρι που βρέθηκε στο νοσοκομείο της Κέρκυρας με ανεύρυσμα αορτής.

Τη γλύτωσε αλλά του είπανε να μην δουλεύει.

Ο κίνδυνος να γυρίσει στο Μπόρζ ταπεινωμένος με μια μικρή σύνταξη και χωρίς να έχει ολοκληρώσει τον πύργο είναι υπαρκτός.

Η κόρη του και ο γιός του δεν ξέρουν και ούτε θέλουν να μάθουν που είναι το

Μπόρζ.

Προσπαθώ να συμμεριστώ το δράμα του ματαίως.

Θυμάμαι την Μπολόνια.

Η μεσαιωνική αυτή πόλη της βόρειας Ιταλίας έχει πολλά αξιοθέατα.

Το πιο εμβληματικό είναι οι «Δύο πύργοι» στο κέντρο της παλιά πόλης δίπλα στην Πιάτσα Ματζόρε.

Μην πάει το μυαλό σας σε μεσαιωνικούς πύργους με πολεμίστρες κλπ.

Πρόκειται για δύο κολόνες με εμβαδόν στην βάση σχεδόν πενήντα τετραγωνικά μέτρα που υψώνονται εκατό πενήντα μέτρα πάνω από την πόλη.

Το πρώτο ερώτημα που σου δημιουργείται είναι «σε τι χρησίμευαν αυτοί οι πύργοι».

Αμέσως μαθαίνεις ότι τον μεσαίωνα η πόλη ήταν γεμάτη από παρόμοιους πύργους που τους έχτιζαν οι φεουδάρχες της περιοχής χωρίς κανένα σκοπό. Απλώς προσπαθούσαν να ξεπεράσουν τον διπλανό τους σε ύψος.

Χιλιάδες σκλάβοι εργάσθηκαν για να τους χτίσουν.

Εν συνεχεία οι πύργοι αυτοί γκρεμίστηκαν διότι υπήρχε κίνδυνος να πέσουν πάνω στα σπίτια.

Απέμειναν οι δύο υποστηριζόμενοι από ποντέλα ως τουριστικό αξιοθέατο.

Δικαίως οι σημερινοί κάτοικοι της Μπολόνια τους ονομάζουν «Οι Πύργοι της μαλακίας».

Νόμιζα ότι οι Πύργοι της Μαλακίας ήταν ένα αξιοθέατο της Μπολόνια μέχρι που έμαθα ότι στην Νέα Υόρκη οι ιδιοκτήτες των τεραστίων ουρανοξυστών συναγωνίζονται για μια θέση στη λίστα των ψηλότερων κτηρίων.

Μάλιστα επειδή ένας παραβίασε τον κανονισμό της μαλακίας και έβαλε μεγαλύτερη κεραία στην κορυφή από όση δικαιούταν , ο διπλανός τον τρέχει στα δικαστήρια ,λένε οι ειδήσεις.

Με τούτα και με κείνα, και μιας και βλέπω ο Μόντι να αφήνει την αποξυλή του στην Κέρκυρα, σκέφτομαι να πάω εγώ στο Μπόρζ για χειμερινές διακοπές.

Είναι η καλύτερη εποχή.

θα περάσω απέναντι και θα πάρω τον δρόμο για Σαγιάδα.

Θα περάσω από το Μαυρομάτη και σε μία ώρα θα είμαι στο Μπόρζ.

Θα νοικιάσω χειμωνιάτικα τον καλύτερο «πύργο» κοψοχρονιά.

Θα δω επιτέλους το ξημέρωμα και το δειλινό από την απέναντι ακτή.

Θα περπατήσω όλη απέραντη την αμμουδιά του Μπόρζ χωρίς μουσικές και χωρίς ομπρέλες.

Αν κάνει καλό καιρό μπορεί και να κολυμπήσω.

Θα φάω προβατίνα στη γάστρα και πίνοντας το κρασί μου θα εξιστορώ στους Αλβανούς της ταβέρνας τις ταξιδιωτικές μου αναμνήσεις μου από την Μπολόνια και τους πύργους της μαλακίας.